

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **T. Y.**, v kasační stížnosti označen jako **T. N.** proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze č. j.: 7 Az 33/2004 - 37 ze dne 20. 4. 2005,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j.: OAM-561/LE-15-05-2004 ze dne 26. 8. 2004. Tímto správním rozhodnutím nebyl stěžovateli udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „azylový zákon“). Dále žalovaný rozhodl, že se na stěžovatele nevztahuje překážky vycestování ve smyslu § 91 azylového zákona. Městský soud v Praze žalobu stěžovatele zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť neshledal její důvodnost.

Ve stěžovatelem sepsané kasační stížnosti podané dne 3. 6. 2005 k Městskému soudu v Praze stěžovatel navrhl Nejvyššímu správnímu soudu, aby uvedený rozsudek zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení, a to z důvodu jeho nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem, z důvodů vad, kterými trpělo správní řízení, a které soud nesprávně posoudil a z důvodu nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Stěžovatel taktéž požádal o ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že kasační stížnost byla stěžovatelem sepsána a podána osobně. Ke kasační stížnosti nebyla doložena plná moc advokátovi. Usnesením Městského soudu v Praze č. j. 7 Az 33/2004 - 49 ze dne 21. 7. 2005 byl návrh stěžovatele na ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti zamítnut, neboť stěžovatel soudu přes výzvu neprokázal své osobní, majetkové a výdělkové poměry, a soud tak nemohl posoudit, zda jsou u stěžovatele splněny podmínky pro ustanovení zástupce ve smyslu § 35

odst. 7 ve spojení s § 36 odst. 3 s. ř. s. Usnesením Městského soudu v Praze č. j. 7 Az 33/2004 - 51 ze dne 21. 7. 2005 byl stěžovatel vyzván, aby si pro řízení o kasační stížnosti zvolil zástupcem advokáta a tuto skutečnost do dvou týdnů od doručení usnesení soudu doložil plnou mocí. Zároveň byl stěžovatel poučen, že nebude-li v uvedené lhůtě výzvě vyhověno a plná moc předložena, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. Toto usnesení bylo doručováno stěžovateli na adresu, kterou uvedl ve své kasační stížnosti jako místo svého pobytu. Zásilka byla držitelem poštovní licence vrácena zpět spolu s přípisem, že pokus o doručení byl učiněn dne 12. 8. 2005, stěžovatel však nebyl zastížen, a proto byla zásilka uložena a toto uložení bylo adresátovi oznámeno. Protože však nebyla zásilka vyzvednuta do 15 dnů od jejího uložení, byla písemnost vrácena zpět soudu. Jak Nejvyšší správní soud zjistil, plná moc advokátovi nebyla doposud do spisu doložena.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je nutno odmítnout.

Ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. ukládá povinné zastoupení stěžovatele v řízení o kasační stížnosti advokátem. Výjimku ze zásady povinného zastoupení advokátem představují situace vyjmenované v § 105 odst. 2 za středníkem. Stěžovatel přes řádně doručenou výzvu Městského soudu v Praze nepředložil ve stanovené lhůtě či kdykoliv poté ani písemný doklad o udělení plné moci advokátovi, ani doklad o tom, že on sám, popř. jeho zaměstnanec, má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Usnesení Městského soudu v Praze, kterým byl stěžovatel vyzván k předložení plné moci advokátovi, bylo doručováno v místě, které stěžovatel označil v kasační stížnosti jako místo, kde bydlí, resp. kde se zdržuje (§ 46 odst. 5 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů [dále též „o. s. ř.“]). Usnesení bylo v daném případě doručeno na základě uplatnění fikce doručení ve smyslu § 50c odst. 4 o. s. ř., neboť nebylo stěžovatelem vyzvednuto ve lhůtě deseti dnů ode dne uložení; v takovém případě se za den doručení považuje poslední den této lhůty. V daném případě tedy bylo usnesení obsahující výzvu k ustanovení zástupce doručeno dne 22. 8. 2005. Stěžovatel přes řádně doručenou výzvu Městského soudu v Praze nepředložil ani písemný doklad o udělení plné moci advokátovi, ani doklad o tom, že on sám, popř. jeho zaměstnanec, má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Nepředložení plné moci advokátovi je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení o kasační stížnosti, který nebyl přes výzvu soudu odstraněn. Nejvyšší správní soud byl proto nucen kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., aniž by se mohl zabývat její důvodností.

Vzhledem k neprodlenému rozhodnutí a rovněž s přihlédnutím k § 78b odst. 1 azylového zákona, podle něhož se cizinci, který předloží doklad o podání kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu a návrhu na přiznání odkladného účinku, udělí na žádost vízum za účelem strpění pobytu, nerozhodoval Nejvyšší správní soud samostatně o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížností.

Podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. prosince 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu